

רבינו יוסף קארו

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

ד
ניסן

רבינו משה אלשיך

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה שאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שויך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

- ד. לא ישתטף אדם בצונן כל גופו ויתחמם כנגד המדורה מפני שמפשיר מים שעליו ונמצא כרוחץ כל גופו בחמין אבל מותר להשתטף בצונן אחר שנתחמם אצל האש:
- ה. יש אומרים שצריך לזוהר שלא לחמם ידיו אצל האש אחר נטילה אם לא ינגבם תחלה יפה:
- ו. אסור ליתן על גבי בטנו כלי שיש בו מים חמין ואפילו בחול מפני הסכנה שפעמים שהם רותחים (אבל מותר להחם בגד וליתנו על בטנו) (ט"ו):
- ז. הרוחץ בנהר צריך שינגב גופו יפה כשעולה מהנהר מפני שלא ישארו המים עליו ויטלטלם ד' אמות בכרמלית לפי שהעולה מן הרחיצה יש רכוי מים על גופו אבל ההולך ברשות הרבים ומטר סוחף על ראשו ועל לבושו לא הקפידו בו:
- ח. אדם מותר לטבול מטומאתו בשבת:
- ט. מותר לרחוץ פניו ידיו ורגליו בדברים שאינם משירים שער מעורבים עם דברים המשירים ובלבד שלא יהיה הרוב מדבר המשיר:
- י. מותר לרחוץ ידיו במורסן. הגה: דגיבול כלאחר יד שרי ואסור לרחוץ ידיו במלח (אגור) וכל שכן בבורית שקורין זייף בלשון אשכנז (ננימן ואז סימן רע"ט) או בשאר חלב שנימוח על ידיו והוי גולד (מלכ"י פרק זמא זמא וסמ"ג והגהות מיימוני פרק כ"א וטור סימן טכ"ח):
- יא. מרחץ שסתמו נקביו מערב שבת למוצאי שבת רוחץ בו מיד אבל אם לא סתמו נקביו אף על פי שמאליו הוחם בשבת צריך להמתין לערב בכדי שיעשו לפי שאסור לעשות כן גזירה שמא יחתה בגחלים:
- יב. אסור ליכנס למרחץ אפילו להזיע. (ויש אומרים דאפילו לעבור במרחץ במקום שיכול להזיע אסור) (רש"י וט"ו):
- יג. עיר שישאל ועכו"ם דרים בה ויש בה מרחץ רוחצת בשבת אם רוב עכו"ם מותר לרחוץ בה במוצאי שבת מיד ואם רוב ישראל או אפילו מחצה על מחצה אסור למוצאי שבת עד כדי שיוחם:

- טז. המשך סימן שכה – אינו יהודי שעשה מלאכה בעד ישראל
- טז. עכו"ם שהביא בשבת חלילין (פירוש כלי כגון חלילים שקולם מעורר הבכי) לספור בהם ישראל לא יספור בהם לא הוא ולא אחרים עד שימתין לערב בכדי שיבואו ממקום קרוב ואם ידע בודאי שממקום פלוני הביאם בשבת ימתין לערב כדי שיבואו מאותו מקום ואחר כך מותרים בין לו ובין לאחרים והני מילי כשהביאם דרך רשות הרבים אבל אם לא הביאם אלא דרך כרמלית כיון שלא נעשה בהם איסור תורה אינו צריך להמתין כדי שיבואו אלא מותרים לערב מיד:
- טז. ספק אם הובאו מחוץ לתחום או מתוך התחום חוששין שמא מחוץ לתחום הובאו:
- סימן שכו – דיני רחיצה בשבת. ובו י"ג סעיפים
- א. אסור לרחוץ כל גופו אפילו כל אבר ואבר לבד אפילו במים שהוחמו מערב שבת בין אם הם בכלי בין אם הם בקרקע ואפילו לשפוך המים על גופו ולהשתתף אסור אבל מותר לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו. הגה: או שאר איברים כל שאינו רוחץ כל גופו (גיט יוסף גטס סל"ט פ"ק מינוקות). והני מילי בחמי האור אבל בחמי טבריא מותר לרחוץ אפילו כל גופו יחד ואין צריך לומר בצוננין והא דשרי בחמי טבריא דוקא בקרקע אבל בכלי לא דאתי לאיחלופי בחמי האור:
- ב. יש אומרים דהא דשרי בחמי טבריא דוקא כשאין המקום מקורה אבל אם המקום מקורה אסור משום דאתי לידי זיעה ואסור ויש אומרים דמותר להזיע בחמי טבריה:
- ג. אמת המים שהיא חמה אסור להמשיך לתוכה אפילו מערב שבת סילון (פירוש צינור מרזב וסילון דבר אחד הם) של צונן ופי הסילון יוצא חוץ לאמה ומימיו נשפכים לעוקא (פירוש גומא) שבקרקע ואם המשיכו אסורים אפילו המים שנכנסו לה מערב שבת ברחיצה ובשתייה כאלו הביא סילון של מים מערב יום טוב ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב ואסורין ברחיצה ומותרין בשתייה:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.